

عنوان مقاله:

بادگیر گنجینه مناطق گرم و خشک (مطالعه موردی: استان یزد)

محل انتشار:

کنفرانس سراسری الکترونیکی محیط زیست و انرژی ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مژگان رضایی - کارشناسی ارشد جغرافیا طبیعی، اقلیم شناسی، مدرس دانشگاه جامع علمی کاربردی

خلاصه مقاله:

یکی از اجزای بناهای بومی ایران در اقلیم گرم بادگیر است که به عنوان یک سیستم سرمایه‌ی ایستا، تهویه ی مطبوع را با استفاده از انرژی تجدیدپذیر باد فراهم می آورده است. در کشور ما در طی قرون متمادی تمام ساختمان ها با توجه به اقلیم و شرایط محیطی ساخته می شده است. آفتاب، باد، رطوبت، سرما و گرما و به طور کلی شرایط آب و هوایی و جغرافیایی، تأثیر مستقیمی در معماری سنتی ایران در مناطق مختلف داشته است. بارزترین روش تهویه ی طبیعی ساختمان بادگیر است. بادگیرهایی با اشکال مختلف در بسیاری از شهرهای مرکزی و جنوبی ایران بر حسب سرعت و جهت باد مطلوب طراحی و اجرا شده اند. از نام های باستانی گوناگون آن مانند واتفر، بادهنج، باتخان، محسوب می شود، شهر یزد که مشخص ترین وجهه آن معماری خاص کویری آن است و علت معماری متفاوت آن نسبت به سایر مناطق شرایط خاص جغرافیایی و وزش باد مناسب آن می باشد که گاه حتی توفان شن را نیز با خود به همراه دارد. ساکنین این منطقه نیز خود را با شرایط خاص منطقه هماهنگ ساخته اند و معماری متفاوتی را نمایش گذاشته اند که در این مقاله به صورت مبسوط به آن پرداخته خواهد شد.

کلمات کلیدی:

بادگیر، مناطق گرم و خشک، استان یزد، باد، معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/301832>

